

sion, og at der ikke i Kommissionen var fremsat Forslag om at forhøje de militære Udgifter ud over, hvad de nu udgjorde. Og da vi igen blev spurgt næste Aar, svarede Ministeriet: Vi henviser til vor Erklæring fra det foregaaende Aar.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch spurgte mig, hvorledes Regeringen vilde stille sig overfor de Garnisonsbyer paa Sjælland, der havde opført Kaserner. Hertil skal jeg svare, at det er Regeringens Hensigt, saa vidt det er gørligt — og jeg anser det for gørligt —, at ingen af de Garnisonsbyer, der nu har Garnison, helt og holdent skal miste deres Garnison, men de skal faa Lov til at beholde Garnisonen, om end i mindre Udstrækning, da der ikke bliver saa stort et Mandskab som tidligere.

Med Hensyn til Garnisonsspørgsmaalet har jeg jo besvaret den Skrivelse, der blev tilstillet mig gennem Udvalgets Formand Hr. P. Munch, og som indeholdt en Række Spørgsmaal desangaaende. Forholdet er jo det, at hvis man i det uheldigste Tilfælde ikke kan faa nogen Overenskomst med Kommunerne, vil Ordningen af Indkvarteringsforholdene maaske komme til at koste ca. 10 Mill. Kr. Men Ministeriet agter at benytte sig af samme Fremgangsmaade som den, jeg fulgte, da jeg forrige Gang var Forsvarsminister, efter at Hærløven af 1909 var blevet vedtaget og skulde føres ud i Livet. Det vil være i de Herrens Erindring, at der da var et Intermezzo, hvor det radikale Parti kom til at danne Regering, og den daværende Forsvarsminister, nu afdøde Christoffer Krabbe, der jo havde den Opfattelse, at man skulde pleje og udvikle Hæren, var meget omhyggelig for saa hurtigt som muligt at sætte Forsvarsordningen i Kraft. Han gjorde derfor forskellige Bestillinger i Udlandet og traf Aftale med Kommunalbestyrelserne i forskellige Byer her paa Sjælland, hvor der kunde lægges Garnison, og saa vidt jeg skønner, vilde den Garnisonsordning, som den Gang var billiget af daværende Forsvarsminister Krabbe, koste ca. 8 Mill. Kr.

Uagtet det i og for sig var en fordelagtig Ordning, som var truffet med de sjællandske Kommuner, saa skete der den Mærkelighed, at de vedkommende Byraad sendte en Deputation til mig, straks efter at jeg var blevet Forsvarsminister, og protesterede mod at holde de Aftaler, de var gaaet ind paa. Aftalerne med Minister Krabbe var underskrevet af de vedkommende Byraad, men disse mente endda at ville gøre et Forsøg paa at bryde disse Aftaler eller faa dem annulleret. Jeg

imødekom dette Ønske og annullerede Kontrakten for deres Vedkommende; den var ikke underskrevet af Ministeren, hverken af Hr. Krabbe eller af mig, og jeg gik da til Rigsdagen og bad Rigsdagen om en Lov, hvorefter der maatte tilstilles Krigsministeriet 2½ Mill. Kr. til at dække Udgifterne ved den nye Garnisonsordning, og saa lod jeg Spørgsmaalet om, hvilke Byer paa Sjælland der skulde have Garnison, staa aabent. Dette, at der fra den tidligere Ministers Side var fastslaaet, hvilke Byer der skulde have Garnison, vanskeliggjorde i det hele taget en økonomisk Forhandling om dette Spørgsmaal, idet Kommunerne ræsonnerede som saa: Skal vi have Garnison, faar vi den jo nok, hvorledes det end gaar, vi behøver ikke at anstrenge os. Men da der kom Konkurrence mellem de forskellige Byer paa Sjælland om, hvem der vilde have og hvem der kunde faa Garnison, endte det med, at vi her paa Sjælland traf en Garnisonsordning, hvorefter jeg ikke en Gang anvendte de 2½ Mill. Kr., der var bevilget i det Øjemed, men jeg sparede en halv Million Kroner af dette Beløb, den hele Ordning blev tilvejebragt for ca. 2 Mill. Kr.

Det er en saadan Fremgangsmaade, Ministeriet agter at benytte sig af i den kommende Tid, naar disse Lovforslag er vedtaget, idet man vil indlede Forhandling med de paagældende Byer. Det drejer sig her særlig om Byer i Jylland, Nørre- og Sønderjylland, hvor der ikke er Kaserner, og hvor der skal foretages nogle Foranstaltninger for at skaffe Plads til den Garnison, der nu tildeles Jylland, Fyn og Sønderjylland, og det er mit Haab og Ønske, at man da vil komme til et Resultat, hvorefter man ikke kommer til at udgive de ca. 8 Mill. Kr. Jeg har allerede haft den Glæde fra den ene By efter den anden i de paagældende Egne at modtage Forespørgsel om Forhandling med Ministeriet angaaende Garnisonsordningen. Saa vidt jeg kan skønne, er der i flere Byer Interesse for at faa Garnison, og disse Forhandlinger skal altsaa blive ført, saa snart det er muligt, altsaa saa snart Lovene er vedtaget. Men med Hensyn til de sjællandske Garnisoner er der ingen Anledning til at træffe nye Bestemmelser, idet jeg gaar ud fra, at der vil blive tildelt de Byer Garnison, som hidtil har haft den, og navnlig vil man selvfølgelig foretrække de Købstadkommuner, der tidligere har gjort Ofre for at faa Garnison.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch kom til det Resultat, at Udgiften til den nye